

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen om Landbrugsministeriets Budget genoptoges.

Pinstrup: Da jeg har noget at gøre med Administrationen af den Del af de store Husmandsbevillinger, som gaar til Jylland, vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Referatet af Forhandlingen i Gaar foreligger ikke, men jeg tror ikke, jeg har misforstaaet det ærede Medlem, naar jeg opfattede ham saaledes, at han krævede, at Husmandsforeningerne skulle have Administrationen af disse Bevillinger, idet han henholdt sig til den paa det sjællandske Husmandsmøde vedtagne Resolution. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at de fynske Husmandsforeninger jo ikke have krævet sligt, og jeg tror, at de jyske Husmandsforeninger ikke ønske det, idet det staar dem klart, at de ikke ere i Stand til at administrere disse Bevillinger. Man skal jo nemlig huske paa, at der fra Jylland foreligger Præmieæskningsansøgninger fra ca. 3,000 Husmænd, og ca. 1,000 Ansøgninger om Rejseunderstøttelse, saa for at Husmændene selv skulde kunne administrere dette, skulde de have hele Provinsen ompændt med Foreninger, hvad jo ikke er Tilfældet.

For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at Husmændene selv bør have en meget stor Indflydelse paa denne Administration, men det ærede Medlem lever i en Vildfarelse, naar han tror, at Husmændene kun træffes i Husmandsforeningerne. Medens der i hele Landets Husmandsforeninger findes ca. 9,000 Medlemmer, er der i de jyske Landboforeninger alene 13,000 Husmænd, hvilket er $\frac{1}{3}$ af det samlede Medlemsantal i de jyske Landboforeninger. Disse Landboforeninger yde jo ogsaa som eget Bidrag en meget stor Sum til Husmandssagen, nemlig 14,000 Kr., hvilket udgør $\frac{1}{3}$ af det Bidrag, som Staten yder til Jylland.

Jeg benytter Lejligheden til at tilbagevise det ærede Medlems Paastand om, at Jyderne faa for meget. Det synes, som om det ærede Medlem ikke ret kender denne Sag. Forholdet er nemlig det, at Jydernes eget Bidrag til Husmandssagen er forholdsvis større end det Bidrag, som

Landboforeningerne paa Øerne yde dertil. Det er fordi Trangen er større i Jylland, og fordi vi raade over for faa Midler, og derfor søge vi ogsaa Bevillingen forhøjet i Aar. Ganske det samme er Tilfældet med Hensyn til Bevillingen til det korte Kursus. Der mangle Jyderne ogsaa i Aar et Par Tusinde Kroner for at kunne yde til alle kvalificerede Ansøgere, saa dette, at Jyderne faa for meget, har absolut ikke noget paa sig.

Jeg mener altsaa, som nævnt, at Husmændene selv skulle have meget stor Indflydelse paa Administrationen af disse Bevillinger. Jeg skal nævne, hvorledes Forholdet er ordnet i Jylland. Administrationen der er væsentlig i Hænderne paa et af Foreningen af jyske Landboforeninger nedsat Husmandsudvalg, der bestaar af 5 Medlemmer. Deraf har Landboforeningernes Delegeretmøde valgt 3, nemlig 2 Husmænd og 1 Gaardmand, og Udvalgets 2 andre Medlemmer ere valgte af de samvirkende jyske Husmandsforeninger, det er nemlig disses Bestyrelses Formand og Sekretær. Udvalget bestaar altsaa af 4 Husmænd og 1 Gaardmand. En enkelt større Husmandsforening — jeg ved ikke, om der er flere, men jeg ved med Sikkerhed, at der i alt Fald er een — har indmeldt sig under Foreningen af jyske Landboforeninger, og jeg har hørt noget om, at flere af de større Husmandsforeninger agte at gøre det samme. Og naar det sker, synes jeg, det er meget naturligt, at Forholdet bliver det, at det bliver Husmandsforeningerne, der vælge Flertallet af Udvalget, altsaa de 3 Medlemmer. Og naar man saa ser, hvorledes der administreres i de enkelte Landboforeninger med det dem tildelte Beløb, er Forholdet det, at hver Landboforening har valgt sit Husmandsudvalg, der ofte bestaar alene af Husmænd, ja i nogle Landboforeninger, f. Eks. Aalborg Amts Landboforening, er Forholdet det, at Udvalget alene er valgt af de i Landboforeningen værende Husmænd. Paa den af mig nævnte Maade kunne vi altsaa let naa dertil, at det bliver Husmændene selv, der komme til at administrere disse Bevillinger. Og naar Husmandsforeningerne melde sig ind under Landboforeningerne og ville være med til det fælles Arbejde, er jeg vis paa, at ogsaa Landboforeningerne paa Øerne gerne give dem fri Hænder i saa Henseende, og hvis der i Landboforeningens Vedtægter skulde være noget, som ikke tiltaler Husmandsforeningerne, er jeg ikke i Tvivl om, at paa en Henstilling ville saadanne Punk-